

Socialministeren (Strøm): Jeg skal ikke forlænge diskussionen om lovforslaget, men jeg ønsker dog at sige, at når der ved tidligere lejligheder i det høje folketing er gennemført love om en skolebespisning af et videregående omfang end den, der kan finde sted efter den nugældende lovgivning, så har der også været enighed om dette her i det høje ting. Jeg siger dette på grund af de betragtninger, det ærede medlem hr. Poul Claussen fremførte om, at der skulle være lidt i min fortid i retning af, at jeg måske havde været for langt ude med hensyn til skolebespisningen. Da er det, jeg siger: ikke længere, end at det var lykkedes mig at få hele folketinget med, og jeg håber også, at det skal lykkes mig, når jeg kommer med et nyt forslag, selvom det bliver mere vidtgående end den nugældende lov.

Ordføreren for forslagsstillerne (Petra Petersen): Jeg vil gerne sige til de ordførere, der har været forbavset over den iver, vi viste i denne sag, at vi jo ingen garanti har for, at ministeren kommer med et forslag, og den iver, vi viser, viser vi for at gavne børnene. Jeg kan ikke se, hvorfor man ikke kan foretage en ændring af skolebespisningen allerede i dette skoleår, hvorfor vi absolut skal vente på en revision af loven eller vente på en undersøgelse; for den højtærede minister ved jo udmærket — som alle andre i denne sal — at der er et stort behov for denne skolebespisning, og at den er populær i befolkningen. Jeg kan derfor ikke se, at der er noget særligt at vente efter.

Jeg vil ikke ind i en polemik med venstres ordfører om fordelingen af byrderne. Jeg ved, at der er kommuner, der ikke ønsker at gennemføre en skolebespisning. Jeg kan kun sige, at selvfølgelig burde skolebespisningen være en statsopgave; staten bruger jo penge til mange, mange ting, og selvfølgelig burde den også sørge for skolebespisningen. Men jeg vil som sagt ikke ind i en polemik herom.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Kaj Andresen: Jeg skal tillade mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om lærlingeforholdet. [Af Ingmar Wagner m. fl.]

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 787; fremsættelsen findes i tidenden sp. 876).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag): Det forslag, der her er fremsat om ændring af lærlingelovens bestemmelser om skoleundervisning og arbejdstid, svarer til de forslag til ændring af bl. a. lærlingelovens § 12, som blev fremsat her i fjor, dels fra socialdemokratisk og dels fra kommunistisk side.

Fra regeringens side har vi den allerstørste sympati for det fremsatte forslag. Der bør ske en ændring i lærlingeuddannelsen på dette punkt. De arbejdstimer, der i øjeblikket bydes lærlingeungdommen, kan hverken anses for rimelige eller for tidssvarende. Når jeg siger dette, er jeg naturligvis samtidig klar over, at ved gennemførelsen af en virkelig ændring på dette område vil der rejse sig vanskeligheder med hensyn til skolebygninger, lærerkræfter o. s. v. Ikke desto mindre vil vi fra regeringens side være absolut positivt indstillede overfor dette spørgsmål.

Efter behandlingen i folketinget i fjor af de omtalte forslag blev der i oktober måned 1952 nedsat en lærlingekommission. Denne kommission har til opgave at tage alle lærlingelovens problemer op, ikke blot spørgsmålet om dagskoleundervisning, men også alle de mange andre problemer i forbindelse med lærlingeuddannelsen, der presses på. I den programmerklæring, den højtærede statsminister gav ved folketingsarbejdets begyndelse, blev det udtalt, at det var regeringens agt at søge arbejdet med